

[Miljøministeren]

cellulosestrø til papirproduktion. En vedtagelse af KVZ-beslutningsforslaget vil selvfølgelig isoleret set kunne påvirke afsætningsituationen for cellulosestrø positivt, men det vurderes, at effekten for det danske skovbrug vil være af mindre betydning. For det første er det samlede danske papirforbrug lille, set i forhold til den totale europæiske produktion af papir, og for det andet har Danmark en transportmæssigt fordelagtig beliggenhed i forhold til den skandinaviske papirindustri.

Biomasseaftalen af den 14. juni 1993 opstiller konkrete måltal for anvendelsen af biomassetyperne halm og træflis til energiformål. Måltallet for halm bør ikke – som foreslået i bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 71 – overføres til andre typer af biomasse, heller ikke papir og emballage. Måltallene i biomasseaftalen er bl.a. fastsat af hensyn til jordbrugserhvervet for at sikre anvendelse af jordbrugets overskudsproduktion, og ifølge de foreløbige oplysninger fra den igangværende revidering af halmressourcerne er der 1,2 millioner t til rådighed. Den helt usædvanlige høst i 1993 bør derfor ikke give anledning til ændringer i den langsigtede biomasseaftale.

Spørgsmålet om forbrænding kontra genanvendelse er behandlet i en analyse, hvis resultater er fremsendt til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Det fremgår af denne undersøgelse, at der er klare miljø- og ressource-mæssige fordele ved øget genanvendelse. Analysen, som tager udgangspunkt i danske forhold, når frem til det samme resultat som de udenlandske undersøgelser af problemstillingen, der har ligget til grund for at prioritere genanvendelse højere end forbrænding – en prioritering, som skete under den tidligere regering, og som denne regering har videreført. Analysen peger desuden på ganske betydelige samfundsøkonomiske fordele ved genanvendelse, og jeg har derfor skrevet i min fremsendelsesskrivelse af den 7. marts 1994 til udvalget, at resultaterne af analysen ikke giver anledning til en ændret prioritering i affaldssek-toren.

Jeg vil gerne understrege, at når vi i sin tid – jeg tror endda, det var min forgænger, der gjorde det – satte dette analysearbejde i gang, var det netop ud fra nogle af de spørgsmål, som ligger bag fremsættelsen af forslaget, vi behandler i dag, og desuden for at få belyst

spørgsmålet så alsidigt som overhovedet muligt med inddragelse af de bedste eksperter på området og af referencegrupper, hvor også skovbrugserhvervet, træproducenterne, havde mulighed for at ytre sig. Resultatet af analysen er imidlertid helt klart, som jeg understregede før, og som det også fremgår af min fremsendelsesskrivelse.

I bemærkningerne har forslagsstillerne omtalt virksomhedsøkonomien ved genanvendelse og forbrænding og gennemført et regnestykke, baseret på en negativ pris for importeret papir på 90 kr. pr. t. Jeg kan oplyse, at en dansk fabrik i februar 1993 faktisk fik denne pris, og at det er den laveste siden den anden verdenskrig. Jeg kan imidlertid også oplyse, at prisen i februar 1994 – altså på det tidspunkt, hvor KVZ-forslaget blev fremsat – var 0 kr., altså ikke en negativ pris eller et subsidium på 90 kr., men 0 kr., og at prisen pr. april 1994 – altså nu, hvor vi diskuterer forslaget – allerede er steget til 150 kr. pr. t for blandet papir, altså en positiv pris. Og for den kommende periode forventer de danske papirfabrikker en stabilisering af priserne på et normalt leje, understøttet af det begyndende opsving i Europa.

Den analyse, der er gennemført af spørgsmålet om forbrænding kontra genanvendelse, tager udgangspunkt i situationen ved årsskiftet 1991-92, hvor prisen var 250 kr. pr. t, og hvor der er god driftsøkonomi forbundet med genanvendelse. Returpapir er en vare, der er udsat for meget store prissvingninger, men selv i perioder med meget lave priser som den, vi er ved at være igennem, er alt indsamlet papir blevet afsat til genanvendelse. Uanset den stærkt svingende indtjening for virksomhederne er den samfundsøkonomiske vurdering særdeles robust over for udsving i returpapirprisen. Selv den dårligste pris siden anden verdenskrig, som vi altså for længst har lagt bag os, viser en positiv samfundsøkonomi ved genanvendelse.

Samlet fører dette til, at genanvendelse er en særdeles god forretning for samfundet, for miljøet og for ressourcerne, i modsætning til de betragtninger, der fremkommer i bemærkningerne til forslaget.

Vi er altså i den situation, at der foreligger en helt ny undersøgelse af den problemstilling, der rejses, hvilket giver mulighed for relativt nemt at forholde sig til forslaget. Jeg mener